

На основу члана 9. став 1. тачка 1), члана 26. став 1. и члана 58. став 16. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС”, број 35/23) и члана 12. став 1. тачка 1), члана 16. тачка 3) и члана 18. став 1. Статута Регулаторног тела за електронске комуникације и поштанске услуге („Службени гласник РС”, број 65/23),

Савет Регулаторног тела за електронске комуникације и поштанске услуге, на 29. седници четвртог сазива одржаној 26.09. 2023. године, доноси

Правилник о условима приступа до прве или након прве разделне тачке и начину расподеле трошкова

Уводне одредбе

Члан 1.

Овим правилником ближе се прописују услови приступа до прве или након прве разделне тачке, ради заједничког коришћења припадајућих средстава унутар зграда, постојеће кабловске инсталације и каблова до крајњег корисника, уколико је реплицирање инфраструктуре економски неефикасно и/или технички неизводљиво, као и начин расподеле трошкова.

Значење појединих појмова

Члан 2.

Поједини појмови употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

- 1) *Власник инфраструктуре* је власник разделне тачке, инсталација и каблова, односно припадајућих средстава који није оператор, односно привредни субјект;
- 2) *Ималац права коришћења разделне тачке, кабловске инсталације и каблова* до крајњег корисника може бити оператор, власник инфраструктуре или физичко/правно лице које на основу уговора са власницима зграде или власником инфраструктуре има право планирања, пројектовања, постављања, одржавања, развоја и коришћења разделне тачке, инсталација и каблова, као и припадајућих средстава унутар зграда;
- 3) *Разделна тачка* је физичка тачка смештена унутар или ван зграде, која је доступна привредним субјектима ради прикључења крајњих корисника, коришћењем постојећих инсталација и каблова, без репликације инфраструктуре;
- 4) *Припадајућа средства* у смислу овог правилника обухватају, између осталог, зграде или улазе у зграде, кабловску канализацију и водове у зградама, стубове, шахтове, проводне цеви и канале, као и разводне ормане;

5) *Подносилац захтева* је привредни субјект који је поднео захтев имаоцу права коришћења разделне тачке, кабловске инсталације и каблова, за приступ до прве или након прве разделне тачке;

6) *Нове мреже* су мреже врло високог капацитета које нису у експлоатацији дуже од три године. Постојеће мреже, унапређене постављањем нове активне опреме се не сматрају новим мрежама;

7) *Физичке баријере* за репликацију елемената мреже представљају препреке који утичу на репликацију мрежа или елемената мреже, а које произлазе из техничких, законских или административних ограничења и захтева;

8) *Економске баријере* за репликацију елемената мреже представљају финансијске препреке ефикасном подносиоцу захтева, да приликом репликације мрежа или елемената мреже, обезбеди комерцијално одрживо пословање, имајући у виду трошкове са једне стране и очекиване приходе са друге стране.

Разделна тачка и критеријуми за одређивање разделне тачке

Члан 3.

Прва разделна тачка је физички приступачна тачка која се налази што ближе крајњим корисницима, где је могућ приступ ожичењима, кабловима и припадајућим средствима. Може се налазити унутар зграде (сутерен, подрумске просторије или посебан део зграде) или ван зграде (улични орман или сличан одговарајући објекат).

Разделну тачку поставља ималац права коришћења разделне тачке, кабловске инсталације и каблова (у даљем тексту: ималац права).

Када захтеви за обезбеђивање приступа разделној тачки не могу бити испуњени у тачки која је разумно близу крајњем кориснику, у смислу одређења из става 1. овог члана, Регулаторно тело за електронске комуникације и поштанске услуге (у даљем тексту: Регулатор) може проширити обавезу приступа након прве разделне тачке, коју утврђује као најближу крајњим корисницима, на којој се може повезати довољан број крајњих корисника, како би инвестиција била комерцијално одржива за подносиоца захтева и како би се превазишле значајне баријере за репликацију мреже.

Приступ разделној тачки унутар или ван зграде може бити условљен законским и административним ограничењима, која произлазе из других регулаторних области, као што су урбанистичко планирање или безбедносни стандарди.

Ограничења из става 4. овог члана Регулатор узима у обзир приликом одређивања прве разделне тачке.

Регулатор може одредити и обавезе приступа активним или виртуелним елементима мреже, уколико је приступ пасивним елементима мреже физички неизводљив или економски неефикасан.

Услови које разделна тачка треба да испуни

Члан 4.

Разделна тачка треба да испуни следеће услове, и то да:

- 1) се налази што је могуће ближе крајњим корисницима;
- 2) буде смештена у посебном и лако доступном делу зграде или простору ван зграде, који је приступачан за повезивање мреже подносиоца захтева са мрежом имаоца права;
- 3) буде заштићена од неовлашћеног физичког приступа;
- 4) буде постављена на месту које је заштићено од уласка воде, прашине и сл., као и да обезбеђује основну заштиту за опрему;
- 5) буде јасно обележена;
- 6) омогући подносиоцу захтева приступ разделној тачки како би обављао техничке операције (прикључење, одржавање и сл.) које захтевају физички приступ без већег напора;
- 7) буде приступачна у сваком тренутку;
- 8) омогући подносиоцу захтева, разумну флексибилност у његовим технолошким изборима и омогући да и његова опрема (нпр. оптички разделници) буде смештена у датом објекту;
- 9) омогући приступ за не мање од три подносиоца захтева.

Доступност прве разделне тачке зависи и од инфраструктуре у њеној близини, која може бити коришћена (нпр. канали, стубови, неосветљена влакна итд.).

Достављање података

Члан 5.

Ималац права је у обавези да Регулатору достави податке о географској локацији разделне тачке (географске координате) и адресу зграда које су повезане на ту разделну тачку.

Право приступа и коришћења разделне тачке

Члан 6.

Подносилац захтева може да захтева, од имаоца права, приступ кабловима и кабловској инсталацији, као и припадајућим средствима унутар зграда или до прве разделне тачке, када је та тачка смештена ван зграде.

Приликом разматрања захтева, имаоца права је дужан да све захтеве разматра на фер и транспарентан начин, недискриминишући ниједног подносиоца захтева.

Уколико се постигне договор између подносиоца захтева и имаоца права, коришћење разделне тачке се уређује уговором о приступу, којим се дефинишу међусобна права и обавезе уговорних страна.

Ако уговор о приступу није закључен у року од 60 дана од дана пријема захтева за приступ, свака страна може поднети захтев Регулатору за одлучивање.

Приликом подношења захтева Регулатору, подносилац захтева дужан је да достави следеће:

- 1) податке о локацији разделне тачке;
- 2) податке о имаоцу права коришћења;
- 3) техничко решење за приступ разделној тачки;
- 4) планирани број корисника;
- 5) планиране услуге;
- 6) планиране рокове за реализацију приступа разделној тачки;
- 7) планирани почетак коришћења разделне тачке.

Разматрање захтева и одлучивање Регулатора

Члан 7.

Регулатор разматра поднети захтев из члана 6. овог правилника и анализира да ли постоје економске или физичке баријере за репликацију елемената мреже, за које је подносилац захтева тражио приступ.

Опис економских и физичких баријера, као и критеријуми за утврђивање њихове висине и трајности наведени су у Прилогу 1. овог правилника, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

У случају да Регулатор утврди да су економске или физичке баријере високе и трајне, захтев из члана 6. овог правилника се сматра разумним. Регулатор одређује имаоцу права обавезу омогућавања приступа разделној тачки и припадајућим средствима.

Обавеза омогућавања приступа елементима мреже

Члан 8.

Регулатор одређује обавезу омогућавања приступа разделној тачки и припадајућим средствима имаоцу права, као и начин расподеле трошкова приступа, узимајући у обзир повезане ризике.

Обавеза из става 1. овог члана може да се односи на омогућавање приступа припадајућим средствима и првој разделној тачки унутар зграда, односно до прве разделне тачке, када је прва разделна тачка смештена ван зграда.

Уколико приступ до прве разделне тачке омогућава приступ недовољном броју крајњих корисника, Регулатор може имаоцу права одредити обавезу омогућавања приступа тачки након прве разделне тачке, како би се омогућио приступ већем броју крајњих корисника, чиме би реализација приступа разделној тачки била комерцијално одржива.

Регулатор у складу са законом којим се уређује општи управни поступак решењем одређује обавезу из става 1. овог члана, када су испуњени услови из чл. 4, 6, 7. и 10. овог правилника.

Решење Регулатора којим се одређује обавеза омогућавања приступа разделној тачки садржи нарочито следеће:

- 1) податке о подносиоцу захтева;
- 2) податке о имаоцу права;
- 3) локацију и опис разделне тачке;
- 4) начин приступа разделној тачки;
- 5) комерцијалне услове за приступ и коришћење;
- 6) обавезе подносиоца захтева и имаоца права у смислу експлоатације и одржавања;
- 7) рок у коме се обавеза прописује.

Члан 9.

Регулатор ће одбити захтев имаоца права за одређивање обавезе омогућавања приступа елементима мреже ако утврди да:

1) привредни субјекти, који пружају само велепродајне услуге, испуњавају услове из члана 81. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 35/23) и омогућавају приступ мрежи врло високог капацитета било ком привредном субјекту, чиме се омогућава одржив и сличан алтернативни начин приступа до крајњих корисника под поштеним, недискриминаторним и разумним условима, при чему Регулатор може да примени овај изузетак и на друге привредне субјекте који нуде приступ мрежи врло високог капацитета под праведним, недискриминаторним и разумним условима пословања;

2) би прописивање таквих обавеза угрозило економску или финансијску одрживост постављања нове мреже, посебно у случају мањих локалних пројеката, под којим се подразумевају пројекти реализовани од стране привредних субјеката који су нови на тржишту, присутни у малим местима, или нових пројеката који потенцијално имају мање од 500 крајњих корисника.

Изузетно од одредбе става 1. тачка 1) овог члана, Регулатор може да одреди обавезе привредним субјектима који успостављају мрежу јавним средствима.

Начин утврђивања расподеле трошкова

Члан 10.

Регулатор утврђује начин расподеле трошкова у складу са принципима који су наведени у Прилогу 2. овог правилника, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део, а односе се на утврђивање праведне и разумне цене приступа.

При примени принципа за утврђивање цене приступа и начина расподеле трошкова узимају се у обзир одговарајући прописи, препоруке и смернице Европске уније који уређују ову област.

Расподела трошкова утврђује се појединачно за сваки захтев, полазећи од конкретног техничког решења, трошкова опреме и радова, као и могућности повраћаја инвестиције.

Прелазна и завршна одредба

Члан 11.

Ималац права је у обавези да Регулатору достави податке из члана 5. овог правилника у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број: 1-01-_____

Председник Савета

У Београду, _____ 2023. године

Драган Ковачевић

ПРИЛОГ 1.

ЕКОНОМСКЕ И ФИЗИЧКЕ БАРИЈЕРЕ ПРИЛИКОМ РЕПЛИКАЦИЈЕ МРЕЖА

Приликом репликације мрежа могу се појавити високе и трајне економске или физичке баријере, што доводи до значајних проблема на малопродајном тржишту и проблема конкурентности на штету крајњих корисника.

Економске баријере

Да би била комерцијално одржива, обавеза приступа елементима мреже на одређеној приступној тачки треба да омогући подносиоцу захтева комерцијалну одрживост и тиме превазиђе баријере за репликацију мреже. Критеријуми који се разматрају за утврђивање постојања економских високих и трајних баријера за репликацију су трошкови са једне стране и (очекивани) приходи са друге стране.

Главне економске препреке код репликације електронских комуникационих мрежа везане су за економију обима и ретроспективне трошкове (*sunk costs*). Изградња мреже обично подразумева значајна улагања, од којих већина не може да се надокнади приликом изласка са тржишта. Ако постоји неизвесност у погледу успешности уласка на тржиште, количина ретроспективних трошкова који се губе у случају изласка са тржишта, повећава финансијски ризик од уласка на тржиште. Истовремено, можда ће бити потребна значајна економија обима да би се фиксни трошкови расподелили на велики број корисника и да би инвестиција била профитабилна, посебно за услугу широкопојасног приступа. Економију обима тешко могу да остваре нови учесници на тржишту, посебно ако је број крајњих корисника до којих се може доћи са одређене приступне тачке мали, ако су тржишта засићена или ако се потрошачи суочавају са значајним трошковима преласка.

Главни критеријуми који одређују трошкове ефикасног подносиоца захтева састоје се од трошкова постављања мрежне инфраструктуре, као и велепродајних трошкова.

Просечан трошак приступа до крајњег корисника, такође, одређен је економијом обима, тако да ће тај трошак бити мањи ако је већи број корисника повезан на приступну тачку.

До приступних тачака може се доћи коришћењем велепродајних производа, постављањем сопствене инфраструктуре или комбинацијом оба. Баријере за репликацију мрежа или елемената мреже биће веће ако су високи укупни и ретроспективни трошкови, који се не могу надокнадити приликом изласка са тржишта.

Трошкови за додатно постављање сопствене инфраструктуре подносиоца захтева зависе од трошкова радова на грађевинској инфраструктури, а на које посебно утичу:

- дужина неопходног постављања мреже (у метрима/километрима);
- трошкови рада за радове на грађевинској инфраструктури;
- правила планирања и технологије примене, нпр. да ли је могуће коришћење микроровова или распоређивање каблова ван зграда или ваздушних каблова, земљиште и други географски услови;
- у којој мери се трошкови постављања мреже могу делити са другим привредним субјектима;
- накнаде за заузимање јавних места или земљишта.

Баријере за репликацију обично су веће ако подносилац захтева мора да спроводи грађевинске радове, с обзиром да су инвестициони трошкови често значајни и обично су ретроспективни. Са друге стране, баријере ће бити ниже ако се трошкови за грађевинске радове могу избећи коришћењем постојећих цеви, стубова, неосветљених влакана или изнајмљених линија.

Ако су на располагању велепродајни производи (регулисани или комерцијални) као што су канализација, стубови, неосветљена влакна или закупљене линије и ако ефикасан подносилац захтева може да их користи, трошкови за ове велепродајне услуге су, такође, релевантни за процену високих и трајних економских баријера.

Код процене броја крајњих корисника који се могу повезати, треба узети у обзир:

- очекивани тржишни удео ефикасног тражиоца приступа – у смислу броја крајњих корисника који се могу повезати, а узимајући у обзир број и тржишну позицију других привредних субјеката у истој области и кретања на тржишту (нпр. раст);
- очекивани просечни приход по купцу (ARPU), на основу малопродајних цена које би ефикасан подносилац захтева оптимално одредио, а које зависе од спремности за плаћање, очекиване промене степена конкуренције, локалних варијација у трошковима, као и услуга које се могу обезбедити (приступ интернету, телефонија, IPTV, закупљене линије, IoT - мрежне услуге, OTT - услуге итд.).

Приликом процене пословног плана за постављање мреже подносиоца захтева, треба водити рачуна о временском хоризонту. Временски хоризонт је временски период, који би ефикасан подносилац захтева обично узео за процену повраћаја своје инвестиције.

За процене могућности реплицирања мреже и процене пословних планова могу се користити постојећи подаци репликације мрежа у другим областима, који су упоредиви са условима за мрежу која се разматра, укључујући техничке карактеристике, захтеве потребне за репликацију, густину становништва, понуђене услуге и велепродајне/малопродајне цене.

Физичке баријере

Физичке баријере потичу од техничких, законских или административних ограничења и захтева који утичу на репликацију мрежа или елемената мреже.

Релевантне физичке баријере за доступност приступне тачке су нарочито следеће:

- ограничења у физичком простору која могу да ограниче могућност постављања нове канализације, каблова или линија;
- друга ограничења у физичком простору која не дозвољавају распоређивање било које додатне мреже (нпр. заштићена подручја);
- ограничења простора за уградњу активне опреме, укључујући ограничења могућности изградње објеката за мрежне чворове;
- ограничења у броју мрежних линија или ограничења капацитета која ограничавају број могућих подносиоца захтева приликом постављања линија;
- земљиште или географски услови или физички услови зграда због којих није подесно додатно постављање мреже;
- немогућност стицања физичког приступа згради или земљишту, због одбијања власника, који могу бити нпр. због одбијања уговора или због законодавних или регулаторних ограничења;
- друге законске или регулаторне захтеве, као што су правила урбанистичког планирања, грађевински стандарди безбедности или други закони или прописи, који ометају репликацију мреже.

Код разматрања појма „висока“ баријера треба узети у обзир ризик који потиче из економских и физичких баријера укључујући и технологију. Уколико ове баријере одвраћају ефикасног привредног субјекта од постављања мреже или дела мреже ове баријере се могу сматрати високим баријерама.

Појам „трајна“ баријера је баријера за коју се очекује да ће постојати у дужем временском периоду. Уколико постоје назнаке да ће баријере у краћем периоду престати, такве баријере се не могу сматрати трајним.

Уобичајено значајни ретроспективни трошкови (*sunk costs*) у комбинацији са ниском очекиваном економијом обима доводе до слабе могућности повратка инвестиције што доводи до високих и трајних баријера код репликације мреже.

Већа је вероватноћа да ће баријере постојати тамо где су планови за увођење алтернативне инфраструктуре ризичнији, на пример у подручјима са малом густином популације или са малим бројем стамбених зграда. Ово не значи да не постоје високе и трајне баријере у урбаним срединама због трошкова специфичних за та подручја, као што су трошкови постављања каблова или ограничен приступ канализацији.

ПРИЛОГ 2.

ПРИНЦИПИ ЗА УТВРЂИВАЊЕ РАСПОДЕЛЕ ТРОШКОВА

Регулатору се може поднети захтев са приговором на цену за приступ физичкој инфраструктури у зградама (каблови, кабловска инсталација, као и припадајућа средства унутар зграда) или до прве разделне тачке када је та тачка смештена ван зграде, уколико подносилац захтева сматра да цена није праведна и разумна.

Подносилац захтева и ималац права треба да пружи доказе да су учинили истинске напоре да уђу у преговоре у доброј вери, да се услови под којима се тражени услови приступа не могу усагласити, да је захтев одбијен од стране имаоца права или да није било одговора на захтев у року предвиђеном за одговор.

У погледу цене приступа физичкој инфраструктури у зградама приговор на цену се може поднети у следећим случајевима:

- када је ималац права понудио цену приступа, а подносилац захтева тврди да није правична и разумна или
- цена приступа није понуђена у прописаном року.

У првом случају Регулатор одређује да ли је понуђена цена праведна и разумна. Уколико се утврди да понуђена цена није праведна и разумна, Регулатор одређује праведну и разумну цену приступа елементима мреже.

У другом случају Регулатор ће одредити праведну и разумну цену приступа.

У оба случаја анализа се врши полазећи од критеријума:

- обезбеђивања да ималац права има праведну прилику да поврати свој трошак;
- узимања у обзир утицаја обавезе приступа елементима мреже на бизнис план имаоца права који је и сам привредни субјект.

Наведени критеријуми подразумевају следеће:

1. Трошкови настали у омогућавању приступа:

1) цена приступа би требало да имаоцу права омогући да поврати инкременталне трошкове настале у олакшавању и омогућавању приступа. То може да укључује претходно настале трошкове у циљу омогућавања приступа (нпр. трошкови развоја система), претходне инвестиције настале да би се обезбедио приступ (нпр. инспекција инсталација), текући трошкови повезани са омогућавањем приступа (нпр. већи текући трошкови одржавања као резултат омогућавања приступа);

2) ималац права треба да достави детаљну спецификацију свих трошкова и уколико је понудио цену, објашњење како се ти трошкови одражавају на понуђену цену;

3) у погледу унапред насталих трошкова, ималац права не сме да целокупне трошкове зарачуна подносиоцу захтева који је први поднео захтев за приступ разделној тачки. Надаље, где је у довољној мери показано да ће настали трошкови донети корист имаоцу

права, Регулатор може утврдити обавезу имаоцу права да сноси део тих трошкова (на пример, могу имати користи од побољшања система).

2. Утицај приступа на бизнис план имаоца права:

1) Регулатор такође узима у обзир утицај приступа разделној тачки на бизнис план имаоца права. Ако ималац права изјави да такав утицај постоји, Регулатор ће размотрити да ли постоји и ако постоји у којој мери би цена приступа требало да надокнади ове утицаје. Посебно ће се размотрити да ли приступ разделној тачки угрожава праведну прилику имаоца права да поврати своје трошкове;

2) постоје различити начини на које би приступ разделној тачки могао да утиче на бизнис план. На пример, ималац права, који, такође, може бити и привредни субјект, може да се суочи са већом конкуренцијом као резултат омогућавања приступа (ово посебно у случају обавезе приступа након прве разделне тачке), што би могло да смањи профитабилност инвестиције у инфраструктуру на начин који подрива њену одрживост, као и да онемогући повраћај инвестиције другим услугама;

3) Регулатор полази од чињенице да цена приступа треба да осигура одрживост улагања и повраћај инвестиција. Цена приступа треба подносиоцу захтева и имаоцу права да обезбеди прихватљиву стопу повраћаја инвестиција, па Регулатор посебно води рачуна о алокацији трошкова на одрживој основи, уз примену начела ефикасности и економичности коришћења ресурса;

4) у случају кад ималац прва тврди да ће омогућавање приступа утицати на његов бизнис план, он мора пружити доказе који поткрепљују ову тврдњу. На пример, у случају тврдње да ће приступ утицати на економску одрживост инвестиције, Регулатору треба да достави бизнис план, као и анализу потенцијалних размера утицаја и процену степена вероватноће њиховог остваривања.

Образложење

I. Правни основ:

Правни основ за доношење Правилника о условима приступа до прве или након прве разделне тачке и начину расподеле трошкова (у даљем тексту: Правилник) садржан је у одредби члана 9. став 1. тачка 1), члана 58. став 16. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 35/23, у даљем тексту: Закон).

Одредбом члана 58. став 16. Закона прописано је да Регулаторно тело за електронске комуникације и поштанске услуге (у даљем тексту: Регулатор) ближе прописује услове приступа до прве или након прве разделне тачке и начин расподеле трошкова.

II. Разлози за доношење Правилника

Доношење Правилника иницирано је доношењем Закона, који је Народна скупштина Републике Србије донела на Другој седници Првог редовног заседања у 2023. години, 28. априла 2023. године и који је ступио на снагу 7. маја 2023. године.

III. Образложење појединих решења

Правилником су ближе прописани услови приступа до прве или након прве разделне тачке, ради заједничког коришћења припадајућих средстава унутар зграда, постојеће кабловске инсталације и каблова до крајњег корисника, уколико је реплицирање инфраструктуре економски неефикасно и технички неизводљиво, као и начин расподеле трошкова.

Приликом израде Правилника, с обзиром да ова област није била до сада регулисана, узета су у обзир:

- решења из Закона;
- одредбе ЕЕСС (*European Electronic Communication Code*) – Европског закона о електронским комуникацијама - нарочито члан 61. тачка 3) којим се ближе описује питање приступа разделним тачкама;
- документа BEREC *Guidelines on the Criteria for a Consistent Application of Article 61 (3) EEC* - Смернице за критеријуме у вези примене члана 61. ЕЕСС;
- искуства других регулатора у овој области.

У члану 1. овог правилника дате су „уводне одредбе“ којом се ближе прописује предмет и начин примене Правилника.

У члану 2. Правилника наведени су поједини појмови и дефиниције употребљени у Правилнику.

У члану 3. Правилника наведени су критеријуми за одређивање разделне тачке.

У члану 4. Правилника су прописани услови које разделна тачка мора да испуни.

У чл. 5. и 6. Правилника прописане су обавезе имаоца права у смислу објављивања и достављања података Регулатору, као и обезбеђивања права приступа и коришћења разделне тачке.

У чл. 7-10. Правилника је прописано поступање Регулатора приликом утврђивања оправданости захтева за одлучивање, одређивање обавезе омогућавања приступа елементима мреже имаоцу права, као и начин утврђивања расподеле трошкова.

Одредбом члана 11. Правилника је прописана обавеза имаоца права да достави Регулатору податке из члана 5. овог правилника у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

Чланом 12. прописано је да овај правилник ступа на снагу осмог дана од објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Прилози 1. и 2. - Економске и физичке баријере приликом репликације мрежа и Принципи за утврђивање расподеле трошкова су саставни део Правилника и засновани су на документу *BEREC Guidelines on the Criteria for a Consistent Application of Article 61 (3) EECC* - Смернице за критеријуме у вези примене члана 61 ЕЕСС.

IV. Предлог даљих активности

Предлаже се да Савет Регулатора размотри и усвоји Нацрт овог правилника, као и да исти, након тога, Регулатор, у складу са одредбама чл. 36. и 37. Закона, упути на јавне консултације у трајању од 30 дана.

Након спроведених јавних консултација, извршиће се обрада и анализа приспелих мишљења и Савету Регулатора ће се доставити одговарајући Предлог правилника.

По усвајању Предлога правилника, овај општи акт ће, сагласно члану 27. став 2. Закона, у делу који се односи на обавезу објављивања донетих аката Регулатора у складу са законом којим се уређује државна управа и члану 57. став 1. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 30/18 – др. закон и 47/18), бити упућен надлежном министарству, ради прибављања мишљења о његовој уставности и законитости. По добијеном мишљењу надлежног министарства, предметни правилник ће бити објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“.

V. Средства за спровођење Правилника

За спровођење овог правилника потребно је обезбедити посебна средства у финансијском плану Регулатора, ради реализације базе података у којој би се евидентирали подаци о разделним тачкама, које су имаоци права дужни да доставе Регулатору.